МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Проблеми лінгвістичної семантики

VI МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

19 листопада 2021 року

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2021

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Проблеми лінгвістичної семантики

VI МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

19 листопада 2021 року

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2021

УДК 81'37
П 78

Проблеми лінгвістичної семантики: VI Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (19 листопада 2021 року).
П 78 Збірник матеріалів. Рівне: РДГУ, 2021. 149 с.
The Problems of Linguistic Semantics: The 6th International Scientific and Practical Internet Conference (November 19, 2021). The Collection of Conference Proceedings. Rivne: RSUH, 2021. 149 p.

У збірнику матеріалів VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми лінгвістичної семантики» розглянуто низку питань, що стосуються актуальних проблем лінгвістичної семантики: когнітивної та культурної семантики, зіставної семантики, фонетичної, лексичної та граматичної семантики, семантики і прагматики мовних одиниць, семантики тексту і дискурсу, семантики і перекладу.

The Collection of Conference Proceedings «The Problems of Linguistic Semantics» focuses on the topical issues of Linguistic Semantics: Cognitive and Cultural Semantics, Contrastive Semantics, Phonetic, Lexical and Grammatical Semantics, Semantics and Pragmatics of Linguistic Items, Semantics of Text and Discourse, Semantics and Translation.

УДК 81'37

Редакційна колегія:
Головний редактор – **Деменчук О.В.**, д-р філол. наук, професор.
Відповідальний редактор – **Кучма Т.В.**, канд. філол. наук, доцент.

Члени редакційної колегії:
Павлова О.І., канд. філол. наук, професор; **Аладько Д.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Калініченко М.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Константінова О.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Орел І.І.**, канд. філол. наук, доцент; **Павловська Л.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Тарасюк Н.Ю.**, канд. філол. наук, доцент; **Третьякова К.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Чеберяк А.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Станіславчук Н.І.**, викладач

Рекомендовано до друку Вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
(*протокол № 10 від 28.10.2021 р.*)

©Автори публікацій, 2021
©Рівненський державний гуманітарний університет, 2021

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

АРХАНГЕЛЬСЬКА А.М.	СЛОВОТВІРНА ФЕМІНІЗАЦІЯ (МОЦІЯ) В ТЕОРІЇ НОМІНАЦІЇ	7
КАПРАНОВ Я.В.	МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АЛГОРИТМ УСТАНОВЛЕННЯ СЕМАНТИЧНИХ ПЕРЕХОДІВ І ЗБІГІВ У НОСТРАТИЧНИХ МОВАХ	10
СІРАНЧУК Н.М.	ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ПИСЕМНОМУ МОВЛЕННІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	14
ГОЛОВЧАК Н.І., КУШНІРЧУК О.О.	STILISTISCHE BESONDERHEITEN DER DEUTSCHEN WERBETEXTE	18
ОРЕЛ І.І.	СЕМАНТИЧНИЙ РОЗВИТОК НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КОМПОНЕНТОМ *SCHWARZ*	21
ЖОЛОБЧУК А.М.	МЕТОДИЧНІ ЗАСОБИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОРИГІНАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ТЕКСТІВ	25

ПРОБЛЕМИ КОГНІТИВНОЇ ТА КУЛЬТУРНОЇ СЕМАНТИКИ

ДЕМЕНЧУК О.В., DEMENCHUK D.	АРТЕФАКТНІ НОМІНАЦІЇ В ПОЛЬСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ	29
ЛЯШУК А.М.	ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ДИСКУРСИВНОЇ ТАКТИКИ ОБРАЗИ В РИТОРИЦІ АВСТРАЛІЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИКІВ	32
ХРИСТИЧ Н.С.	ВЕРБАЛЬНЕ УОСОБЛЕННЯ КОНЦЕПТУ «ЛЮДИНА» ЛЕКСИЧНОЮ ОДИНИЦЕЮ ‘MAN’ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ЗВОРОТАХ	35

ПРОБЛЕМИ ЗІСТАВНОЇ СЕМАНТИКИ

МІЗІН К.І.	РЕЛІГІЙНО-ФІЛОСОФСЬКІ МОТИВИ КОНЦЕПТУ *ГОРДІСТЬ*	38
АЛАДЬКО Д.О.	МОТИВАЦІЙНА МОДЕЛЬ «МАТЕРІАЛ – ВИРІБ» В НОМІНАЦІЯХ ПОСУДУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	43
БЛИЗНЮК К.Р.	ЛАКУНАРНІСТЬ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОЇ ГРУПИ «DONATION»: АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ПАРАЛЕЛІ	45

ЗАЛУЖНА О.О., МОКРА Т.А.	ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ ДІЄСЛОВА У СФЕРІ КУЛІНАРІЇ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	49
ПАВЛОВСЬКА Л.О.	ОПОЗИЦІЙНА СЕМАНТИКА ВЕРБАЛЬНИХ ФОРМУЛ ПОБАЖАНЬ У РІЗНОСТРУКТУРНИХ МОВАХ	52
КІНАЩУК А.В.	СПЕЦИФІКАТОРИ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ПРЕДИКАТІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ, НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	55
ДУЛЮК С.А.	МОВНА КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ЛЮДИНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ, ФРАНЦУЗЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ФРАЗЕОСИСТЕМАХ	57
ПОДМОВСЬКА О.І.	ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ З ГАСТРОНОМІЧНИМ КОМПОНЕНТОМ У НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	60

ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА І ГРАМАТИЧНА СЕМАНТИКА

КОЗІЦЬКА О.А., ПОЛІЩУК Н.О.	СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ	63
ЛУК'ЯНИК Л.В., БЕНЕСЬКО С.О.	ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ЗБАГАЧЕННЯ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧОЮ ЛЕКСИКОЮ	65
ЛУК'ЯНИК Л.В., КОЗЯР Т.А.	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ГРАМАТИЧНОГО МАТЕРІАЛУ НА ФОНЕТИЧНІЙ ОСНОВІ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	69
ОВСЕЙЧИК Ю.В.	О ТРАЕКТОРИИ РАЗВИТИЯ КАУЗАЛЬНЫХ СОЧИНИТЕЛЬНЫХ СОЮЗОВ В РАННИЙ ПЕРИОД ФРАНЦУЗСКОГО ЯЗЫКА	72
ТАРАСЮК Н.Ю.	СЛОВОТВІРНО-ДЕРИВАЦІЙНА ПАРАДИГМА ВИСЛОВЛЮВАННЯ	75
ІГНАТЕНКО О.В.	СЕМАНТИКА ПРИСЛІВНИКА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	78
РОМАНЮК В.В.	СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОРІВНЯНЬ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	81

СЕМАНТИКА І ПРАГМАТИКА МОВНИХ ОДИНИЦЬ

ГРИГОЛА О.А.	СЕМАНТИКА ДИСКОМФОРТНИХ ВІДЧУТТІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: ТЕМАТИЧНА ПІДГРУПА «ФІЗИЧНИЙ БІЛЬ»	85
ДЗЕКАН О.В.	НОМІНАЦІЇ БОЛЮ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	87

СЕМАНТИКА ТЕКСТУ І ДИСКУРСУ

СЛАВОВА Л.Л., СІКОРА С.М.	ПРАГМАТИЧНО-КОГНІТИВНИЙ ПІДХІД ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ	91
ШУЛЬЖУК Н.В.	ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ РЕЧЕННЯ У ДІАЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ	95
БІСОВЕЦЬКА Л.А., СУРЖУК Т.Б.	СТИЛІСТИЧНО МАРКОВАНА ЛЕКСИКА ЯК ЗАСІБ МОВНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ ТВОРІВ Г. ВДОВИЧЕНКО	101
КАЛІНІЧЕНКО М.М., ГУЦУЛ В.О.	ТВОРЧІСТЬ ЕМІЛІ ДІКЕНСОН В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ПОПУЛЯРНОЇ ЖІНОЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ США 1800-Х РОКІВ	104
СЕРБИНА Т.Г.	ЛОГОЭПИСТЕМЫ КАК ОДИН ИЗ МАРКЕРОВ СОВРЕМЕННЫХ ТЕКСТОВ	106
ТОМА Н.М.	ДО ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО ДИСКУРСУ	109
ЧЕБЕРЯК А.М.	ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ ЯК ОДНА З ОСНОВНИХ ТЕКСТОВИХ КАТЕГОРІЙ СУЧАСНИХ ЗМІ	112
АРТЕМОВИЧ К.В.	ТРАНСФОРМАЦІЯ СТИЛІСТИЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ УКРАЇНОМОВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ	115
ФЕДЮК А.А.	ЛІНГВОПРАГМАТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРЕДВИБОРЧОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ (НА ПРИКЛАДІ ВИБОРЧИХ КАМПАНІЙ ДЖ. БАЙДЕНА І Д. ТРАМПА)	118
БЕЗКОРОВАЙНИЙ М.А.	ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ ТА ЙОГО ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ	121
ЛЕВЧЕНКО А.І.	ПЕРЕКРУЧЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ ТА РОЗШИРЕННЯ ПРАВ І МОЖЛИВОСТЕЙ У ПРАЦЯХ ДЖОРДЖА ЛІППАРДА	124

СЕМАНТИКА І ПЕРЕКЛАД

PAZDAN R., BUK A.	DIE BESONDEREN HERAUSFORDERUNGEN DER LITERARISCHEN ÜBERSETZUNG	128
КОНСТАНТІНОВА О.В.	ПЕРЕКЛАД АНГЛІЙСЬКИХ ДІЄСЛІВ-ЕВРІСЕМАНТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	130
КУКАРІНА А.Д.	КУЛЬТУРНИЙ КОМПОНЕНТ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ПЕРЕКЛАДАЧА-РОЗВІДНИКА: ДОСВІД СПЕЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ	133
КУЧМА Т.В.	ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧИЙ ФОН ОНОМАСТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ ТВОРІВ О. ПРОЙСЛЕРА ТА ЇЇ ПЕРЕКЛАД	136

РЕВУЦКАЯ Е.А.	ЗНАЧЕНИЕ И КОНЦЕПТ *КАМЕИ* В ПОЭТИЧЕСКОМ ЦИКЛЕ «ПАРИЖ» (1929) МАРИИ ПАВЛИКОВСКОЙ-ЯСНОЖЕВСКОЙ В ПЕРЕВОДЕ ВАЛЕРИЯ АКОПОВА	139
СКРИЛЬНИК С.В.	ГОЛОВНІ КОГНІТИВНІ ПРОЦЕСИ ПІД ЧАС СИНХРОННОГО ПЕРЕКЛАДУ	142
ТРОНЬ Т.В.	АНГЛІЙСЬКОМОВНІ ДІЛОВІ ЛИСТИ: ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ	146

Український економічний дискурс має певні характеристики та особливості, притаманні лише йому. Також він проходить певний шлях розвитку від свого зародження й до етапу повної сформованості. Наразі маємо змогу спостерігати за процесами постання нової економічної лексики, а разом із тим – за **утворенням молодої економічної терміносистеми**.

Список використаних джерел:

Макаров, М. Л. (2003). *Основы теории дискурса*. Москва : Гнозис.

Пилипенко, Р. Є. (2007). *Інституційний комунікативний простір Англії (фахова мова економіки)*: Дис. … докт. філол. наук. Київ.

Пилипенко, Р. Є. (2005). *Німецький економічний дискурс: методологія, моделі, жанри*: монографія. Київ: Видав. Дім Дмитра Бураго.

Сімонок, В. П. (2000). *Семантико-функціональний аналіз іншомовної лексики в сучасній українській мовній картині світу* : монографія. Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків : Основа.

Шимків, А. (2004). *Англо-український тлумачний словник економічної лексики. Київ.*

The Analysis of Economic Discourse (2003). (Ed. by T. Dudley-Evans and W. Henderson). Modern English Publications in Association with the British Council.

УДК 811.161.1:070

Чеберяк А.М., канд. філол. наук
Рівненський державний гуманітарний університет
(Рівне, Україна)

ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ ЯК ОДНА З ОСНОВНИХ ТЕКСТОВИХ КАТЕГОРІЙ СУЧАСНИХ ЗМІ

Намагання зблизити автора тексту ЗМІ та його адресата, а також принцип рівності учасників акту комунікації поступово стають однією з визначальних рис мови сучасних ЗМІ. Збагачується концепція адресата, що відображається, в тому числі, й на рівні тексту: діалогічність стає однією з фундаментальних ознак мови медіа. З метою наблизити читача до себе автори текстів ЗМІ часто використовують саме ті мовні одиниці й мовні засоби, що здатні швидко актуалізувати фонд знань адресата.

Так, однією з домінантних ознак сучасної мови мас-медіа стає інтертекстуальність – такі діалогічні зв'язки, за яких один текст уміщує конкретні та явні посилання на попередні тексти. Інтертекстуальність виявляється у ЗМІ у вигляді інтертекстів

– текстуальних засобів інтертекстуальнсті, що виявляють зв'язки з прототекстом і містять його смисловий потенціал (Ільченко, 2012).

Явище інтертекстуальності є досить давнім, натомість поняття – з'явилося нещодавно – у середині XX ст. завдяки Юлії Крістевій, котра зуміла «творчо» опрацювати ідею бахтінської діалогічності (1967), запропонувавши термін «інтертекстуальність» для відстеження «взаємодії між текстами, яка відбувається всередині окремого тексту» (Крістева, 2004).

Явище інтертекстуальності можна назвати одним із виявів діалогу культур на рівні мови й мовленнєвої діяльності. Особливістю сучасних мас-медіа є їхня багаторівневість, широкі діалогічні зв'язки з іншими сферами. Тексти ЗМІ перестають сприйматися лінійно, оскільки багаторівнева структура та специфіка їхнього розуміння й інтерпретації спираються на соціокультурний досвід автора й читача. Відтак, варто говорити про інтертекстуальний характер мови ЗМІ.

Ідея теорії інтертекстуальності полягає у тому, що текст не існує сам по собі, поза історичним і літературним контекстом, він не створюється з нічого. Кожен новостворений текст виникає на основі попередньо створених текстів. Це усвідомлена або неусвідомлена автором транспозиція одного тексту (або текстів) в інший, при якому семантика текстів-донорів переосмислюється, трансформується і створює своєрідний код семантики тексту-реципієнта. Тексти-донори, які використовуються у прийомах інтертекстуальності, мають бути прецедентними, тобто відомими аудиторії, що сприймає новий текст.

Оскільки мас-медіа звернені до широкої аудиторії, то прийоми інтертекстуальності, реалізовані прецедентними феноменами, будуть найбільш доцільними за умови, що фонові знання автора подібні до фонових знань читача. Створений за допомогою прийомів інтертекстуальності текст потрапляє у систему міжтекстових та позатекстових зв'язків, які є своєрідним кодом, що вимагає дешифрування для його адекватного розуміння. Адресат повідомлення має «підлаштовуватися» під культурно-освітній фон автора, усвідомлювати та ідентифікувати наявність «чужого голосу» у статті, реалізовувати асоціації, пов'язані з цим «чужим голосом» для того, щоб повністю зрозуміти задум автора. Саме у цьому проявляється «пасивна взаємність» медіадискурсу.

Джерелами засобів інтертекстуальності сучасних ЗМІ переважно є прецедентні феномени та фонові знання (факти з історії, загальновідомі факти). Для адекватного декодування тексту необхідно використовувати прототексти, наділені прецедентністю. Особливістю

газетних текстів є те, що прототексти в більшості випадків – загальновідомі, адже газети розраховані на широке коло читачів. Прототекстом може виступати не тільки відомий художній чи нехудожній текст. Це можуть бути історичні події, загальнокультурні факти – ситуації, які можна вважати прецедентними.

Зокрема, за дослідженням О. Ільченко (Ільченко, 2012), джерелами інтертекстуальності сучасних ЗМІ можна вважати такі сфери культурного знання:

● фразеологізми й паремії, що актуалізуються через алюзії, які створюють численні асоціації за рахунок явного натяку на події, факти, реальних осіб, інші тексти, їх персонажів» – близько 46 % усіх прототекстів;

● література – інтертекстуальність ЗМІ часто базується на вживанні (перефразованих) назв відомих народних та літературних творів, а також імен відомих героїв творів – тобто для інтерпретування подібних прецедентних феноменів непотрібне глибоке знання джерельного тексту – близько 25 % усіх прототекстів;

● релігія, зокрема назви притч Старого та Нового заповітів – близько 14 % усіх прототекстів;

● кінематограф, тобто назви відомих фільмів та цитати із них – близько 8 % усіх прототекстів;

● пісні, алюзії, які являють собою найчастіше деформовані прецедентні тексти цих пісень – близько 4 % усіх прототекстів;

● міфологія, наприклад прецедентні імена міфологічних персонажів – близько 3 % усіх прототекстів.

Існують також інші типології джерел виникнення інтертекстів. Зокрема, О. Рябініна розрізняє фольклорні, суспільно-політичні, художньо-літературні, кінематографічні й пісенні інтертексти (Рябініна, 2008); Ю. Мельник подає наступну класифікацію джерел прецедентності українських ЗМІ: пісні, літературні твори, тексти художніх і мультиплікаційних фільмів, пареміологія, радянські гасла й дискурси, політичні тексти, релігійні тексти, рекламні тексти (Мельник, 2011).

Зрозуміло, що в сучасному інформаційному суспільстві кількість і розмаїття джерел інтертекстуальності, таких, як реклама, висловлювання відомих осіб тощо, збільшується з кожним днем, породжуючи, в свою чергу, нові й нові інтертексти в сучасних ЗМІ.

Таким чином, інтертекстуальність є спільною властивістю текстів, що виражається у наявності між ними зв'язків, завдяки яким тексти (чи їх частини) можуть найрізноманітнішими способами явно

чи неявно посилатися один на одного. Інтертекстуальність у ЗМІ може існувати лише при взаємодії між текстом і автором та текстом і його читачем, при цьому зміст, який вкладає в текст автор, та той зміст, який врешті-решт сприймає читач, можуть виявитися кардинально різними.

Список використаних джерел:

Ільченко, О.А. (2012). *Метафоричні словосполучення в мові української преси XXI ст.*: Автореф. дис. … канд. філол. наук). Харків.

Кристева, Ю. (2004). *Избранные труды: Разрушение поэтики*. Москва: РОССПЭН.

Мельник, Ю.А. (2011). *Прецедентні висловлення пісенного походження у сучасному російськомовному публіцистичному дискурсі.* (автореф. дис. канд. філол. наук). Сімферополь.

Рябініна, О.К. (2008). *Інтертекстуальність у дискурсі сучасної української преси: лінгвістичний аспект* (автореф. дис. канд. філол. наук). Харків.

УДК: 81'4

Артемович К.В., магістрантка
Рівненський державний гуманітарний університет
(Рівне, Україна)

ТРАНСФОРМАЦІЯ СТИЛІСТИЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ УКРАЇНОМОВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ

Політична промова – це заздалегідь підготовлений гостраполітичний виступ із позитивними чи негативними оцінками, обґрунтуванням, конкретними фактами, окресленими планами, перспективами політичних змін (Мацько, 1999, с. 4).

Політичні промови часто мають в собі експресивні елементи, такі як виражальні і зображальні засоби. Ці елементи повинні бути передані на перекладі.

За класифікацією А. Поповича трансформація стилістичної відповідності – це перекладацька трансформація, за якої збережені всі основні риси змістовної і стилістичної будови оригіналу і знайдено функціональне заповнення міжтекстових інваріантів в оригіналі і перекладі, а також збережений прийнятний ступінь стилістичних зрушень, функціонально використані всі прийоми образної подібності, все залишається в рамках конотації та не порушений характер оригінального тексту (Попович, 1980, с. 100-108).

Наукове видання

ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ

Збірник матеріалів
VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
19 листопада 2021 року, м. Рівне

THE PROBLEMS OF LINGUISTIC SEMANTICS

The Collection of Conference Proceedings
The 6th International Scientific and Practical Internet Conference
November 19, 2021, Rivne

Формат 60x84 1/16.
Папір офсетний. Друк ризографічний.
Гарнітура Century Schoolbook.
Ум. др. арк. 8. Наклад 100.

Редакційно-видавничий відділ
Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, 33000, вул. Ст. Бандери, 12,
тел.: (0362) 26-48-83

Друк: «ПараГраф+»,
м. Рівне, 33000, вул. Гетьмана Мазепи, 6/8,
тел.: (0362) 26-49-27